

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தை மாத்திரமே அளவற்ற புகழைப் பெறுகின்றார். தந்தையைப் போன்று வேறு எவராலும் அதே புகழைப் பெற முடியாது.

கேள்வி: இக்கல்வியின் மூது குழந்தைகளாகிய நூங்கள் ஏன் அதிகளவு மரியாதையைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்?

பதில்: முழு சக்கரத்திலும் தந்தை ஒருமுறை மாத்திரமே பரந்தாமத்திலிருந்து உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக வருகின்றார் என்பதாலாகும். பாரத மக்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கற்கின்றார்கள், அது பெரிய விடயமல்ல. ஆனால் இங்கே ஆசிரியரே மிகவும் தொலைவிலிருந்து வருகின்றார். ஆகையால், குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இக்கல்வியின் மூது அதிகளவு மரியாதை கொண்டிருக்க வேண்டும். சற்று சிரமங்கள் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒவ்வொரு வந்தியிலும் உங்களுக்கு ஒரு பாடசாலை இருக்க வேண்டும். அல்லது எவ்வாறு இத்தனை குழந்தைகளாலும் கற்க முடியும்? அனைவருமே நிச்சயமாக பாபாவின் செய்தியை பெற வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகள் இவர் யார் என்று வினவுகின்றார்கள். இவர் ஒரு சாதுவோ, சந்நியாசியோ அல்லது ஒரு மனிதரோ அல்ல. இவர் வேறு ஒருவர் ஆவார். உங்களால் உடனடியாக மனிதர்களை இனங்காண முடியும். நூங்கள் 'அவர் இன்ன சந்நியாசி என்றோ அல்லது இன்ன மகாத்மா' என்றோ அம் மனிதரின் பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றீர்கள். குழந்தைகளுக்கு மாத்திரமே இது தெரியும். ஓர் ஆத்மாவே குழந்தை என்று அழைக்கப்படுகின்றார். சரூரம் அல்ல ஆத்மாவே அனைத்தையும் அறிந்துள்ளார். ஆத்மா கூறுகின்றார்: இவர் இன்னார். ஆத்மா புலன்களின் மூலம் அறிந்து கொள்கின்றார். ஆத்மா இல்லாது விடின், இக்கண்களினால் செயற்பட முடியாது. ஆத்மாவே அனைத்தையும் அறிந்துள்ளார். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்கப்படுகின்றீர்கள். ஆத்மா கூறுகின்றார்: நான் இப் புலன்களின் மூலம் இப்பணியை ஆற்றுகின்றேன். உண்மையில், ஆத்மாக்கள் ஆண்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார்கள். பெண்கள் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. நூங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் என்பதால், ஆத்மாக்கள் ஆண்கள் ஆவார்கள். நூங்கள் இப்பொழுது புதிய விடயங்களைச் செவிமடுக்கின்றீர்கள். யார் வந்துள்ளார்? அவருக்கு மனிதவடிவம் இல்லை. சிவபாபாவே எல்லையற்ற தந்தை என்பதையும் அவர் இவரினுடாக விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பதையும் நூங்கள் அறிவீர்கள். இவர் இன்ன சந்நியாசி என்பதோ அந்த ஆத்மாவே பேசுகின்றார் என்றோ அல்ல. இல்லை. மனிதர்கள் பெயரிலும் வடிவத்திலும் அதிகளவு கவனம் செலுத்துகின்றார்கள். அவர் உங்களது எல்லையற்ற தந்தை என்பதை உங்கள் புத்தி அறிந்துள்ளது. அவர் தனது ஆஸ்தியை இச்சரூரத்தினுடாகக் கொடுக்கின்றார். அவர் எங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார். அவர் மனிதர்கள் அனைவரும் மாத்திரமல்ல, தத்துவங்களையும் தூய்மையாக்குபவரான அனைவரையும் தந்தையாவார். அதிமேலான தந்தை அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்கின்றார். உலகில் எவரேனும் புகழுக்குரிய தகுதியுடையவராயின், அது தந்தையைத் தவிர வேறு எவரும் அல்ல. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரும் புகழுக்குரியவர்கள் அல்ல. அவர்களின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவதனால், மக்கள் என்ன செய்கின்றார்கள்? இலக்ஷ்மி நாராயணனின் இணைந்த வடிவமான விஷ்ணு எங்குள்ளார்? இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் மறுபிறவி எடுத்த பின்னர், இப்பொழுது தமது இறுதி பிறவியில் உள்ளனர். சிவபாபா இப்பொழுது அவர்களை தகுதியுடையவர் ஆக்குகின்றார். அவர் மாத்திரமே அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர் ஆவார். ஒரேயொருவர் மாத்திரமே புகழுக்குரியவர். அந்தத் தூய்மையாக்குபவர் இல்லாததால், உலகம் என்னவாகியுள்ளது என்று பாருங்கள்! இராதையும் கிருஷ்ணரும் எங்கே என்று அவர்களின் பக்தர்களிடம் வினவினால், அவர்கள் எங்கும் உள்ளார்கள் என்று அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். இராதையை வழிபடுபவர்கள் இராதையையே தாம் எங்கும் பார்க்கின்றோம் என்று கூறுவார்கள். அனுமனை வழிபடுபவர்கள் அனுமனையே தாம் எங்கும் பார்க்கின்றோம் என்று கூறுவார்கள். ஆனால் இல்லை! தந்தை தன்னைத்தானே புகழ மாட்டார். அவர் தனது பாகத்தினுடாக வேறு எவரும் புகழுக்குரியவர்கள் அல்ல என்பதை காட்டுகின்றார். இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் ஆட்சி செய்பவர்கள். அவர்களின் குழந்தை பருவத்தில் அவர்கள் இராதையும் கிருஷ்ணரும் ஆவார்கள். அதுவே அவர்களுக்கான வெகுமதியாகும். எனவே, அவர்களை எவ்வாறு நூங்கள் புகழ்வீர்கள்? பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் புகழுக்குரியவர்கள் அல்ல. ஒரேயொருவரே புகழப்படுகின்றார். அவரே தூய்மையாக்குபவர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். விஷ்ணு யார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். விஷ்ணு சூட்சும உலகில் சக்கரத்துடன் காட்டப்படுவது ஏன்? மனிதர்களுக்கு பல கரங்கள் இருக்க முடியாது. இல்லறப்பாதையை சித்தரிப்பதற்காக சூட்சும உலகில் நான்கு கரங்கள் கொண்ட உருவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: இனிய குழந்தைகளே, நூங்கள் எவ்வாறு 84 பிறவிகளை எடுக்கின்றீர்கள் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். அந்த நேரத்தில் உங்கள் இல்லறம் தூய்மையாக இருந்தது. சகல தெய்வீகக் குணங்கள் நிறைந்தவர்கள், நூங்களே தாயும் தந்தையும் போன்றெல்லாம் மக்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று பாடுகின்றார்கள். அதன் பின்னர் அப்புழப் பிழையாகுகின்றது. அப்புழப் ஒரேயொருவருக்கே அன்றி, தேவர்களுக்கானது அல்ல. ஒரேயொருவரே அனைத்துப் புகழுக்கும் உரியவர் ஆவார். அவரே பரமாத்மாவான பரமதந்தை ஆவார். மக்கள் பரமதந்தை, பரம ஆசிரியர், பரம சற்குரு, அமரத்துவமானவரைப் பற்றி பேசுகின்றார்கள். அவர்கள் அவரை நினைவுசெய்கின்றார்கள். அவரே அமரத்துவ சொருபம் ஆவார். சிவபாபா எருதின் மூது காட்டப்பட்டுள்ளார். அமரத்துவ சிம்மாசனமும் மக்களுக்குக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சிவபாபா யார் என்பதும் யாருக்கும் தெரியாது.

ஆலயங்களில் அவர்கள் வைத்திருப்பவை அனைத்தும் அவரின் அடையாளங்களே. அவரே தூய்மையாக்குபவரான ஞானக்கடல் ஆவார். அவருக்கு ஒரு சரீரம் தேவையாகும். இந்த பிரம்மா அவரின் சிம்மாசனம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். சமய ஸ்தாபகர்களுக்குள்ள புகழ் யாது? அவர்கள் வந்து தமது சமயங்களை ஸ்தாபிக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஜீவன்முக்தி அருள்வதில்லை. மக்கள் அநாதியான முக்தியை விரும்புகின்றார்கள். அவர்கள் கஃழே வரவிரும்புவதில்லை. அச் சமய ஸ்தாபகர்கள் தமது சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை கஃழே அழைத்து வருவதற்கு கருவிகள் ஆகுகின்றார்கள். அவர்கள் வந்து தமது சொந்த சமயங்களை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். நாடகத்தில் அவர்களின் பாகம் அவ்வளவே. வருகின்ற ஆத்மா ஒவ்வொருவரும் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும். தந்தையே இந்த ஸ்தாபனையை மேற்கொள்கின்றார். அவரே அனைவரையும் தூய்மையாக்குபவர் ஆவார். உங்களை வேறு எவரும் தூய்மையாக்குவதில்லை. அவர்கள் தமது பாகத்தை நடிப்பதற்கே வருகின்றார்கள். நூங்கள் சதோ, இரஜோ, தமோ ஸ்திதிகளைக் கடக்க வேண்டும். அவர்கள் தமது சொந்த சமயங்களை ஸ்தாபித்து, கற்பித்தல்களை வழங்கினார்கள். அதன் பின்னர் அவற்றிலிருந்து சமயநூல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. சமயம் ஒன்றை ஸ்தாபிக்கின்ற ஒருவர் அதனை நிச்சயமாக பராமரிக்கவும் வேண்டும். எவரும் வீடு திரும்ப முடியாது. அனைவருமே இந்தத் தூய்மையற்ற உலகில் வெளியேறு பெயரிலும் வடிவத்திலும் இருக்கின்றார்கள். முதல் இலகத்திற்குரிய இலக்ஷ்மியையும் நாராயணனையும் பாருங்கள். அவர்களும் இப்பொழுது இங்கேயே இருக்கின்றார்கள். மக்களின் தந்தையான பிரம்மாவின் ஊடாகவே பிராமணர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் பின்னர் இராதையும் கிருஷ்ணரும் ஆகுகின்றார்கள். சிவபாபா வரும்வரையில் எவராலும் தூய்மையாக முடியாது. மகத்துவம் அந்தத் தந்தைக்கானது மாத்திரமேயாகும். 'நமசிவாய, நூங்களே தாயும் தந்தையும்' என்பதே அவரின் புகழாகும். அனைவரும் அவரை நினைவுசெய்கின்றார்கள். அந்தத் தந்தையே உச்சளவு புகழுக்கும் உரியவராவார். 'தந்தையான கடவுளே' என்று மக்கள் அழைக்கின்றார்கள். அவர்கள் தந்தையை அழைக்கின்றார்கள். நாடகம் அநாதியாக நிச்சயிக்கப்பட்டது. உலகம் பழையதாகும் போது, தந்தை இங்கே வருகின்றார். அவர் மூவுலகிற்கும் உரிய ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அசரீரியான உலகம், சூட்சும உலகம், சரீர உலகம். நூங்கள் ஒரு முறை மாத்திரமே ஞானத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். அவர் ஞானக்கடல் என்று அழைக்கப்பட்ட போதிலும், இச் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் போன்றன அனைத்தும் எல்லையற்ற மேடைக்கு வெளிச்சத்தை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒளிகளாகும். அது இரவும் பகலும் ஆகும். அவை மேடைக்கான ஒளியாகும். 'சூரிய தேவனுக்கு நமஸ்காரம்' என்று உங்களால் கூற முடியாது, இல்லை. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் தேவர்கள் ஆவார்கள். ஆத்மாக்கள் அசரீரி உலகில் இருந்து கஃழே இறங்கும் போது, அவர்கள் நேரடியாக ஒரு கருப்பைக்குள் பிரவேசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் சூட்சும உலகினுடாக செல்வதில்லை. சத்தியயுகத்தில், அவர்கள் நேரடியாக கருப்பை என்ற மானிகைக்குள் செல்கின்றார்கள். அங்கே பாவச் செயல்கள் இடம்பெறுவதில்லை. இங்கே, அவர்கள் பாவச் செயல்களில் ஈடுபடுவதால், அவர்கள் விரக்திக் கூக்குரல் இடுகின்றார்கள். தர்மராஜாவே என்னை வெளியே விட்டுவிடுங்கள்! இனிமேல் நான் பாவம் செய்ய மாட்டேன். எனினும். வெளியில் வந்தவுடன், அவர்கள் பாவம் செய்ய ஆரம்பிக்கின்றார்கள். அவர்கள் செய்த சத்தியங்கள் அனைத்தும் மறக்கப்படுகின்றன. இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இராவணனே பாரதத்தின் கொடிய எதிரியாவான். இராவண இராச்சியம் துவாபரயுகத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. தேவர்கள் துவாபரயுகத்திலேயே பாவப்பாதைக்குச் செல்கின்றார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கான ஆலயங்கள் கட்டப்படுகின்றன. ஜெகநாத்புரியில் அவர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள ஆலயத்தைப் பாருங்கள். உள்ளே அவர்கள் கருமையான கிருஷ்ணரின் விக்ரிகத்தை வைத்திருக்கின்றார்கள். வெளியில் தேவர்களின் அவலட்சணமான விக்ரிகங்களை வைத்துள்ளார்கள். ஆலயங்களில் அத்தகைய விக்ரிகங்கள் இருக்கக் கூடாது. நூங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், மேன்மையானவர் ஆகுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றீர்கள். இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் சத்தியயுகத்தின் ஆரம்பத்தில் மேன்மையானவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அந்த மேன்மையான அந்தஸ்தை அவர்கள் எவ்வாறு அடைந்தார்கள்? நூங்கள் இப்பொழுது, மூண்டும் ஒருமுறை கற்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஒவ்வொரு சக்கரங்களின் சங்கமத்திலும் வருகின்றேன். நான் தொடர்ந்தும் வருவேன். நான் மூண்டும் ஒருமுறை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிப்பேன். அதன் பின்னர் நூங்கள் சதோ, இரஜோ, தமோ ஸ்திதிகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். ஆரம்பத்தில் வருகின்ற நூங்கள் 84 பிறவிகளை அனுபவம் செய்ய வேண்டும். அனைவருமே 84 பிறவிகளை அனுபவம் செய்கின்றார்கள் என்றில்லை. 8.4 மில்லியன் பிறவிகள் இருப்பதும் இல்லை. தம்மிடம் பிறர் கூறும் அனைத்தையும் மக்கள் உண்மையென்று கூறுகின்றார்கள். 8.4 மில்லியன் பிறவிகள் இருக்குமாயின், சக்கரத்தின் காலயெல்லை மிகவும் நூண்டதாக இருக்கும். தந்தை கூறுகின்றார்: 84 பிறவிகளே இருக்கின்றன, அதுவும் தேவர்களுக்கு மாத்திரமேயாகும். அச்சா. இஸ்லாம், பௌத்த, கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பிறவிகளை எடுப்பார்கள்? ஒரு கணக்குள்ளது. பலரும் இங்கே வருகின்றார்கள். கிளைகள் போன்றனவும் உள்ளன. உங்களுக்கு இப்பொழுது உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியை தெரியும். பாரதம் உலகின் முதல் இலக்க அதிபதியாகும். வேறு எந்த சமயங்களும் இருக்கவில்லை. தேவதர்மத்தின் கால் இப்பொழுதில்லை. அதற்கென்று எச்சமயநூலும் இல்லை. கஃதையான அச்சமயநூல் மூண்டும் உருவாக்கப்படும். ஆனால், நூங்கள் உருவாக்குகின்ற உண்மையான கஃதை என்று அதனை நினைக்காதீர்கள். அது உருவாக்கப்பட்ட அதே கஃதையாகும் (பொய்யானது). பக்தி மார்க்கத்திற்காக உங்களுக்கு அனைத்தும் தேவையாகும். பிரம்மாவினுடாக பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். உண்மையிலேயே, பிரம்மாவினுடாக மாத்திரமே உங்களால் கடவுளை அடைய முடியும். பாபா கூறுகின்றார்: அவை அனைத்தும் பக்திமார்க்கமாகும். நான் இங்கே பாரதத்திற்கு வரும் போதே உங்களால் என்னை அடையமுடியும். பாரதம் அழியாத தேசமாகும். பாரதத்தில் அதிகளவு செல்வம் நிறைந்திருந்தது! சோமநாதர் ஆலயம் மிகவும் பெரியது! அவை அனைத்தும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. பிர்லாவிடம் அதிகளவு செல்வம் உள்ளது. எனவே அவர் மிகவும் பெரிய ஆலயங்களைக் கட்டினார்! தந்தை மிகத்தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். வேறு எவராலும்

இதனை விளங்கப்படுத்த முடியாது. ஞானக்கடலான தந்தை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தும் போதே நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். உங்களுக்குக் கற்பிப்பவர் யார்? இவர் ஒரு சந்தியாசி அல்ல. அவரின் பெயர் சிவனாகும். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் அவரின் குழந்தைகள் ஆவார்கள். அவர்களின் சரூரங்களின் பெயர்கள் தொடர்ந்தும் மாறுகின்றன. ஆனால் அவரின் பெயர் எப்பொழுதும் ஒன்றேயாகும். அவர் கூறுகின்றார்: எனக்கு வேறு எப்பெயரும் இல்லை. நீங்கள் பிறப்புக்கும், மறுபிறப்பிற்குள் செல்கின்றீர்கள். நீங்கள் சரூர உணர்வுடையவர் ஆகுகின்றீர்கள். நான் என்றுமே சரூர உணர்வுடையவர் ஆகுவதில்லை. தந்தை எப்பொழுதும் ஆத்ம உணர்வுடையவர். ஏனெனில், அவர் எப்பொழுதும் மறுபிறப்பெடுப்பதில்லை. மக்கள் சிவனின் இரவைக் (சிவராத்திரி) கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆனால் இரவு என்பதன் அர்த்தத்தை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் பல தவறுகள் செய்துள்ளார்கள்! இப்பொழுது இது இரவாகும். அது பகலாக உள்ளது. இப்பொழுது இது சக்கரத்தின் இறுதியாகும். அதாவது இப்பொழுது இரவாகும். சத்திய, திரேதாயுகங்கள் பகலும். துவாபர, கலியுகங்கள் இரவும் ஆகும். நான் சங்கமயுகத்தில் வரவேண்டும். இது எல்லையற்ற இரவும் பகலும் ஆகும். கடவுள் பேசுகின்றார்: இதுவே பிரதான நேரமாகும். எனினும், சிவபாபாவிற்கென ஒரு நேரம் உள்ளது என்று உங்களால் கூறமுடியாது. அவர் எப்பொழுது வருகின்றார் என்று உங்களால் கூற முடியாது. எனவே இதுவே எல்லையற்ற இரவும் பகலும் ஆகும். இது சக்கரங்களின் சங்கமம் என்று கூறப்படுகின்றது. நீங்கள் ஒரு பிறந்தநாளாகக் கொண்டாடுவதாயின், அது ஒரேயொருவரின் பிறந்தநாளாக மாத்திரமே இருக்க வேண்டும். சிவபாபா வந்த பின்னர் திரும்பிச் சென்று விடுகின்றார். அவர் பிறப்பதோ, இறப்பதோ இல்லை. பாபா சென்றுவிட்டார் என்று மாத்திரமே நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். இது ஒரு நாடகமாகும். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து உங்களுக்கு அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். மக்கள் பாடுகின்றார்கள்: பாதையில் நடந்து சென்று கொண்டிருக்கும் போது பிராமணன் சிக்கிக் கொண்டார். இந்த பாபாவிற்கு எதுவும் தெரியாது. சிவபாபா சடுதியாக அவருக்குள் பிரவேசித்து விட்டார். அவருக்கு முன்கூட்டியே இது தெரியாது. ஆனால், இது பாபாவின் வேலையே என்பதை அவர் நாளடைவில் புரிந்து கொண்டார். ஞான யாகத்திலிருந்து விநாசத்தின் சவாலை வெளிப்பட வேண்டும். எல்லையற்ற யாகத்தில் எல்லையற்ற பொருட்கள் அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும். இது எல்லையற்ற தந்தையின் யாகமாகும். இதன் பின்னர், வேறு எந்த யாகமும் இருக்க மாட்டாது. ஏனெனில் பக்தி மார்க்கம் முடிவடைந்திருக்கும். இந்த ஞானம் உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் கற்பதற்காக இங்கே வரவேண்டும். சற்று சிரமம் இருக்கலாம். பாரத மக்கள் கற்பதற்காக இலண்டன், அமெரிக்கா போன்ற இடங்களுக்குச் செல்கின்றார்கள். அது என்ன? தந்தை கூறுகின்றார்: நான் பரந்தாமத்திலிருந்து இரு சக்கரங்களின் சங்கமயுகத்தில் உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக வருகின்றேன். எனவே, குழந்தைகளை, இக்கல்வியின் மூது அதிகளவு மரியாதை கொண்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் மேலும் முன்னேறிச் செல்லும் பொழுது, இப்பாடசாலை ஒவ்வொரு வீதியிலும் உருவாக்கப்படும். அல்லது எவ்வாறு அனைவராலும் கற்க முடியும்? அனைவருமே பாபாவின் அறிமுகத்தை பெற வேண்டும். அனைவரும் தந்தையை அறிந்து கொள்வார்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், மேன்மையானவர் ஆகுவதற்கு சதா முயற்சி செய்யுங்கள். கற்காதிருப்பதற்கு, சாக்குபோக்கு எதுவும் கூறாதீர்கள். நீங்கள் நிச்சயமாகக் கற்க வேண்டும்.
2. ஆரம்பத்தில் தூய இல்லறப்பாதை இருந்ததைப் போன்றே அதனை நீங்கள் மீண்டும் உருவாக்க வேண்டும். தந்தை ஒருவர் மாத்திரமே மகத்தானவர். அவரின் புகழை மாத்திரமே நீங்கள் பாடவேண்டும்.

ஆசுவாதம்: உங்கள் மனதில் திடசங்கற்பமான வாக்குறுதியை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம், “மன்மனாபவ” மந்திரத்தை உங்கள் ஆயுதமாக்கி, (weapon) சதா சக்தி வாய்ந்தவர் ஆகுவீர்களாக.

தங்கள் மனதில்(heart) உண்மையான வாக்குறுதியை எடுத்துக் கொள்ளும் குழந்தைகள் “மன்மனாபவ” ஆகின்றனர். எந்த ஒரு பாதகமான சூழ்நிலைகளையும் வெற்றி கொள்வதற்கு இந்த “மன்மனாபவ” மந்திரம் ஒரு ஆயுதமாகத் (weapon) தொழிற்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், நீங்கள் இதை நிச்சயமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது உங்கள் மனதிலே பிரவேசிக்க வேண்டும். தந்தை கூறியவை ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருங்கள், எனவே உங்கள் மனதில் ஒரு திடசங்கற்பத்துடன் ஒரு வாக்குறுதியை செய்கின்ற போது, அது சக்திவாய்ந்ததாகின்றது. வாக்குறுதி சக்திவாய்ந்ததா? அல்லது சோதனைத்தாள் சக்திவாய்ந்ததா? என மீண்டும், மீண்டும் உங்களைச் சோதியுங்கள். உங்கள் சத்தியத்தை, சோதனைத்தாள் பலவீனமடையச் செய்ய விடாதீர்கள்.

சுலோகம்: தங்களுடைய சுயமரியாதையைக் கொண்டிருக்கும் மேன்மையான ஆத்மாக்களால், அவமரியாதைக்கான உணர்வைக் கொண்டிருக்க முடியாது.